

BORÓW

Wieś na północnym skraju Niecki Roztockiej u południowo-zachodniego podnóża Rogoźnickich Wzgórz, na wysokości około 220-230 m., n.p.m. Na południowy-zachód od Borowa biegnie nieczynna linia kolejowa z Bolkowa do Jawora.

Borów leży na obszarze o dogodnych warunkach dla osadnictwa był, więc zasiedlony od dawna, o czym świadczy odkrycie cmentarza kultury łużyckiej. Pierwsze dokumenty, w których widnieją wzmianki o wsi pochodzą z XIV w.. Dowiadujemy się z nich, że w 1305r. istniało w Borowie 14 zagród chłopskich, a pod koniec wieku we wsi, której właścicielem był Hannos Kewke, znajdował się folwark.

Zasadnicza zmiana w dziejach Borowa wiąże się z datą 3.02.1598r. gdy hrabia Conrad von Hochberg kupił dobra roztockie od Franza von Schweinichena. W ich skład wchodził także Borów. Od tego momentu wieś przez cały czas należała do posiadłości w Roztoce. Mieściła się tam także parafia, do której zawsze należeli mieszkańcy wsi. W 1765r. we wsi mieszkało 16 zagrodników i chałupnik oraz 5 rzemieślników.

W 1825r. właścicielem wsi był hrabia Rzeszy Hans Heinrich von Hochberg VI. W tym czasie w Borowie był folwark, młyn wodny, wiatrak i 18 domów. Z kolejnego dokumentu dowiadujemy się, że w 1840r. właścicielem majątku był hrabia Rzeszy, wolny pan stanowy - Hans Heinrich von Hochberg X z Książa i że w owym czasie we wsi znajdował się dwór, młyn wodny, wiatrak i 4 warsztaty płóciennicze.

Dopiero w drugiej połowie XIX w. wieś zaczęła się rozwijać, dzięki podjęciu wydobycia granitu. W 1896r. przez Borów poprowadzono lokalną linię kolejową, a od niej bocznicę do kamieniołomu.

Po 1945r. Borów pozostał wsią rolniczą, ale cały czas rozwijał się przemysł wydobywczy i przeróbka granitu. Działały tu Borowskie Kamieniołomy Drogowe. Obecnie kilka kopalni granitu.

Na podstawie materiałów przygotowanych i udostępnionych przez pana Edwarda Hałdasia

Bibliografia:

"Słownik geografii turystycznej Sudetów, Wzgórza Strzegomskie" pod redakcją Marka Staffy, Wydawnictwo I-BIS, Wrocław 2004